

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ
2023.

ΤΕΤΑΡΤΗ. ΣΤ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ.
„Ηχος δ'.

Μνήμη του Οσίου Παϊσίου του
Αγιορείτου και Μνήμη τῶν Ἅγιων
Πατέρων Πρόκλου καὶ Ιλαρίου.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ
Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα, ἔξο-
μολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περι-
πατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσι πε-
δία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά·
ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ

έπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
 ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ
 μέσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα·
 ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
 προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
 ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατα-
 σκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι
 φωνήν.
 ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ, ἀπὸ
 καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
 γῆ.
 ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
 χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
 ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
 καὶ οἶνος εὔφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
 τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
 ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
 χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
 κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσεύσουσι, τοῦ ἐρω-
 διοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
 ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα κατα-
 φυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
 ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
 ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
 ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
 διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυ-
 μοῦ.
 σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζη-
 τῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ

είς τὰς μάνδρας αύτῶν κοιτασθήσονται.

έξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως
ἔσπέρας.

ώς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εύρυχω-
ρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός,

ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αύτῶν εἰς εὔκαιρον.

δόντος σου αύτοῖς συλλέξουσιν, ἀνοίξα-
ντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλη-
σθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον τα-
ραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αύτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
αύτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἔξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτι-
σθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον
τῆς γῆς.

ἢτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εύφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ κα-
πνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ

Θεῶ μου ἔως ὑπάρχω·
 ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ
 εύφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
 ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
 ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
 εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
 σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
 Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
 ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα... Καὶ νῦν...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
 Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
 τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
 Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
 Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
 σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
 ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἔκκλησιῶν, καὶ τῆς
 τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
 Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
 καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,

καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
εὔφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,

καμνόντων, αίχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αύτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,

**Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

ό β' χορός.

- **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.**

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλήν μου.

“Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ὥρματά μου, ὅτι
ἡδύνθησαν ώσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ¹
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

“Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ
μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν
ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἵς

συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ
ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ᾧ
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἔξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἦ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἄπωλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἴπα· Σὺ εἴ ἡ
ἐλπίς μου, μερίς μου εἴ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὄνόματί
σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὗ
ἀνταποδῷς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,

Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὕπτα σου προσέχοντα

εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε,

Κύριε τίς ύποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ

ἴλασμός ἔστιν.

Ὕχος πλ. δ' "Ω τοῦ παραδόξου

Θαύματος.

Σήμερον φαιδρὰ πανήγυρις' τῇ σεπτῇ

σου μνήμῃ, ὅσιε Παΐσιε, καὶ χαίρει

Καππαδοκία ἡ γεννήσασα Πατέρων τῶν

παλαιῶν σὲ μιμητὴν θαυμαστὸν καὶ

ἐφάμιλλον· τὸ "Ορος" Ἀθω σκιρτᾷ τῇ

ἰσαγγέλῳ ζωῇ σου θαμβούμενον· καὶ ἡ

οἰκουμένη πᾶσα ἱκετεύει κράζουσα·

Εὔσυμπάθητε Πάτερ, ταῖς εὐχαῖς σου

πάντας στήριξον.

Στίχ. "Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ύπέμεινά σε, Κύριε, ύπέμεινεν ἡ ψυχή
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή

μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὕχος πλ. δ' "Ω τοῦ παραδόξου

Θαύματος.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! πῶς ἐν
σώματι ὅν, ἥκουσας, μακάριε, Ἀγγέλων
δοξολογούντων τὸν Θεὸν ἡμῶν; αἱ χεῖρές
σου πῶς τροφὴν ὡς δῶρον τῆς Θεοτόκου
ἔδέξαντο; ἀλλὰ καὶ πῶς εὐλαβῶς τῇ
Πανευφήμῳ ὡμίλησας Μάρτυρι; πλέον
ὅμως τούτων πάντων πῶς τὸν ὅλων

Κύριον ὑπερλάμποντα κάλλει ἐθεάσω,
θεοδόξαστε;

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

**Ὕχος πλ. δ' Ὡ τοῦ παραδόξου
Θαύματος.**

Τίς οὐκ ἐθαμβήθη, "Οσιε, καθορῶν σε
ὅλον αἴγλη θείᾳ λάμποντα τὴν ἔνδον σου
μαρτυρούσῃ καθαρότητα; καὶ τίς ὅντως
τὴν καλὴν οὐκ ἡλλοιώθη ἀλλοίωσιν
βλέπων σε; εὔθὺς γὰρ τὸ ἱλαρὸν καὶ
φωτοβόλον σου βλέμμα ἐδείκνυε
θησαυρὸν ἐνθέου πόθου, βάθος
ταπεινώσεως, εὐλαβείας τὸν πλοῦτον καὶ
ἀγάπης σου τὸ πέλαγος.

Στίχ. "Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

**"Ετερα Στιχηρὰ Ὅχος δ'. Ως γενναῖον ἐν
μάρτυσιν.**

Τὸ θερμὸν τῆς ἀγάπης σου ἐξεχέετο,
"Οσιε, ἐκ τῆς σῆς καρδίας εἰς κτίσιν
ἄπασαν· ὅθεν πατέρα οἱ ἄνθρωποι σὲ
εὔρισκον εὔσπλαγχνον, στοργικὸν καὶ
συμπαθῆ, τὰ δὲ ζῶα ἀφόβως σοι, Πάτερ,
ῆγγιζον, ὃς ποτε τῷ Ἀδὰμ ἐν Παραδείσῳ,
ἐντολὴν πρὶν παραβῆναι τοῦ Πλάστου
πάσης τῆς κτίσεως.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
έπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ψαλμικῶς εἰς τὰ πέρατα ὁ σὸς φθόγγος
διέδραμεν, καὶ ἡ διδαχή σου, σοφὲ
Παῖσιε, οἵαπερ σάλπιγξ γλυκύλαλος τὴν
γῆν περιήχησεν, ἐκδιδάσκουσα σαφῶς
ὅτι τρίβος σωτήριος ἡμῖν γίνεται ἡ τελεία
πρὸς Κύριον ἀγάπη, τὸ ζητεῖν τὸ τοῦ
ἔτέρου καὶ ἡ ὑψοῦσα ταπείνωσις.

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ιατρεῖον ὁ τάφος σου καὶ θερμὸν
καταφύγιον τοῖς πιστῶς προσπίπουσι
καὶ κραυγάζουσιν· Εὕσπλαγχνε πάτερ
Παῖσιε, ὡς πάλαι ἐνίσχυσας καὶ διέσωσας
πολλούς, οὕτω νῦν ἡμᾶς στήριξον,
παραμύθησον, δίδου ῥῶσιν ψυχῶν τε καὶ
σωμάτων καὶ πρὸς ἔργα μετανοίας ἡμῶν
τὸν ζῆλον διέγειρον.

Δόξα Πατρί ... Ἡχος πλ. α'.

'Ανέτειλε σήμερον ἡμῖν φωταυγὴς
έιρτή, τὰς καρδίας ἡμῶν φαιδρύνουσα
καὶ τὸν νοῦν πρὸς οὐρανὸν
ἀναβιβάζουσα· ἄνθρωπος γὰρ οὐράνιος
καὶ ἐπίγειος ἄγγελος ἐορτάζεται, ὁ
θεόφρων Παῖσιος. Οὗτος διάγων ἐπὶ γῆς,
ὡς ἐν οὐρανῷ ἐποιεύετο, οὐδόλως
περὶ τῶν γηῶν μεριμνῶν ἀλλὰ τοῦ
Κυρίου ἀεὶ κατατρυφῶν καὶ τῷ φωτὶ¹
Αὐτοῦ περιπατῶν· διὰ νηστείας καθαρᾶς

ἄρτον Ἀγγέλων ἐδέξατο, διὰ προσευχῆς
 ἀδιαλείπτου τὴν καρδίαν οὐρανὸν
 ἐποίησεν· ἀναβάσεις δὲ Θείας ἀναβὰς ὁ
 μακάριος, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἀνέμελπε
 τὴν ἱερὰν δοξολογίαν. Ἀπαντες οὖν
 πανευλαβῶς βοήσωμεν αὐτῷ· Ἰσάγγελε
 Παῖσι, ποίησον ἡμᾶς μετόχους τῆς
 ἀλήκτου λαμπρότητος ταῖς πρὸς Κύριον
 πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

**Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ Θαλάσσῃ τῇς
 ἀπειρογάμου Νύμφης εἰκὼν διεγράφη
 ποτέ. Ἔκεῖ Μωϋσῆς διαιρέτης τοῦ
 ὅρατος, ἐνθάδε Γαβριὴλ ὑπηρέτης τοῦ
 θαύματος, τότε τὸν βυθόν ἐπέζευσεν
 ἀβρόχως, Ἰσραὴλ, νῦν δὲ τὸν Χριστὸν
 ἐγέννησεν ἀσπόρως ἢ Παρθένος, ἢ
 θάλασσα μετὰ τὴν πάροδον τοῦ Ἰσραὴλ,
 ἔμεινεν ἄβατος, ἢ ἄμεμπτος μετὰ τὴν
 κύησιν τοῦ Ἐμμανουὴλ, ἔμεινεν
 ἄφθορος, ὁ ὃν καὶ προών, καὶ φανεὶς ὡς
 ἄνθρωπος, Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.**

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

**Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
 δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν**

Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.

Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας Ἡχος α'.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με
πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.
Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με
πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
ύστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με
κατεσκήνωσεν.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με
πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 3, 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ
ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν
όφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ
ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξιδος αὐτῶν, καὶ ἡ
ἀφ’ ἡμῶν πορεία σύντριψμα· οἱ δὲ εἰσιν
ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων
ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν
ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα
παιδευθέντες, μεγάλα
εὔεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν
αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἐαυτοῦ.
Ως χρυσὸν ἐν χωνευτηρίᾳ ἐδοκίμασεν

αύτούς, καὶ ὡς ὄλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αύτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τούς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ’ αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, **καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.**

**Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3).**

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Υψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἔχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργὴν εἰς ὥρμαφαίαν, συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὕστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὔκυκλου

τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται,
 καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις
 ρίφησονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ'
 αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ
 συγκλύσουσιν ἀποτόμως, ἀντιστήσεται
 αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ
 ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν
 τὴν γῆν ἀνομίᾳ, καὶ ἡ κακοπραγία
 περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.
 Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε,
 μάθετε, δικασταί, περάτων γῆς,
 ἐνωτίσασθε, οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ
 γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὅχλοις Ἐθνῶν. "Οτι
 ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ
 ἡ δυναστεία παρὰ Υψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 4, 7-15).

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν
 ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ
 τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν
 μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι φρόνησις
 ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος
 ἀκηλίδωτος. Εύάρεστος Θεῶ γενόμενος
 ἡγαπήθη, καὶ μεταξὺ ἀμαρτωλῶν
 μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ
 σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχήν
 αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος
 ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ὥριμβασμὸς
 ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον.
 Τελειωθεὶς ἐν ὄλιγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους

μακρούς· ἀρεστὴ γάρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου
πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἴδόντες, καὶ μὴ
νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ
τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς
ὅσιοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς
ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ

Ο διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς**
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πα-
τέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα¹
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπι-
σκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱερο-
διακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν
Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν

άμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμη, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

'Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:
Ἄμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν

Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

·Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἴτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

- **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,**
φύλακα των ψυχῶν καί τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

- **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρ-**
τιῶν καί τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

- **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυ-**
χαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά
τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

- **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς**
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

- **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,**
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἴτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

- **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλο-**
γημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θε-
οτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ
πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἔαυ-
τοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: Άμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἔξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης
ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὔλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

Εἰς τὴν Λιτήν, Ἱδιόμελα.
Ὕχος α'.

”Ω πάντων τῶν ἀσκητῶν ὁμόσκηνε, ὡς
 πάντων τῶν Ἅγίων συμμέτοχε, πατὴρ
 ἡμῶν Παΐσιε· σὺ καὶ προφήτου εἶχες
 ὄφθαλμόν, ὅτι τὰ μέλλοντα ὡς παρόντα
 ἐώρας· σὺ καὶ ἀποστόλου ἔργον
 ἐτέλεσας, ὅτι διάγων ἐν τῷ Ἀθῷ τῶν
 ἀνθρώπων τὰ πλήθη ὡς μαγνήτης
 προσείλκυες εἰς μετάνοιαν ὁδηγῶν καὶ
 σωτηρίαν· ἀλλὰ καὶ μάρτυρά σε ἔδειξεν ἡ
 βιοτή σου, ὅτι γενναίω φρονήματι
 κόπους μακροὺς ἀσκήσεως καὶ πόνους
 ἀσθενείας ἀγαλλόμενος διὰ Χριστὸν
 ὑπέμεινας· “Ον ἱκέτευε σωθῆναι τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Άμήν.

Ἀπόστιχα Ὕχος πλ. α' Χαίροις
ἀσκητικῶν.

Χαίροις, Καππαδοκίας βλαστός,
 Κονίτσης ἄνθος καὶ τοῦ Ἀθω ἀγλαῖσμα,
 Ἑλλάδος τὸ θεῖον κλέος καὶ οἴκουμένης
 φωστήρ, Ἐκκλησίας φάρος
 τηλαυγέστατος, πιστῶν χειραγώγησις
 πρὸς φιλότιμον ἀσκησιν, κινδυνευόντων

άπροσδόκητος λύτρωσις, μοναζόντων δὲ
άσφαλής καθοδήγησις· Πάτερ
πανολβιώτατε, Παῖσιε ὅσιε, νῦν τὸν σὸν
τάφον κυκλοῦντες, πανευλαβῶς τὴν
έτήσιον τελοῦμέν σου μνήμην καὶ
γεραίρομεν τοὺς ἄθλους τῆς πολιτείας
σου.

Στίχ. Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ
θελήσει σφόδρα·

”Ερωτι Θεϊκῷ πτερωθείς, τὴν ἀκροτάτην
ἡσυχίαν ἐπόθησας καὶ ταύτην
ἀκαταπαύστως, ὡς μανικὸς ἐραστής,
ἀνεζήτεις, Ἀγιε, ἔως ἔφθασας εἰς τόπον
πανέρημον, ἐνθα πάθη ἐνέκρωσας καὶ
τῶν δαιμόνων τὰς ἐνέδρας διέλυσας δι’
ἀσκήσεως καὶ πολλῆς ταπεινώσεως· ὅθεν
Θεῷ ἐνούμενος, Θεοῦ ὥφθης ὄργανον,
ὅσιε Πάτερ, ὑπείκων Αὔτοῦ τῷ θείᾳ
θελήματι καὶ καύσει καρδίας ὡς θυσία
προσηνέχθης τῷ κόσμῳ ἄπαντι.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος
τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις, ὁ καθαρῷ προσευχῇ πρὸς
Θεωρίαν ὑψωθείς, Πάτερ ὅσιε· θεάμων
γὰρ ἀθεάτων ἐγένου ύπερφυῶς καὶ τῶν
ἀπορρήτων γνῶσιν ἔσχηκας· Θεοῦ τὰ
μυστήρια ἐμυήθης, μακάριε, μετὰ Ἁγίων
συνωμίλησας, Ἀγιε, ὕμνων ἥκουσας τῶν
Ἄγγέλων, ἴσάγγελε· ξένης τροφῆς
μετέλαβες, τὴν πάναγνον Δέσποιναν, ὡς

καθαρὸς ὑπεδέξω, τοῦ δὲ Κυρίου τὸ πρόσωπον κατεῖδες, Θεόπτα, "Ον δυσώπει ἡμῖν δοῦναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ... Ἡχος πλ. δ'.

Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, φησὶν ὁ Προφήτης· ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν παρακλήσεως Θεὸς ὑπάρχει. "Οθεν τῷ Θεῷ ὄμοιωθείς, θεοφόρε Παῖσιε, πηγὴ ἀναδέδειξαι παραμυθίας· ψυχὰς πεινώσας ἄρτῳ τῶν λόγων σου ἔξέθρεψας, διψῶντας τῷ καύσωνι τῶν θλίψεων ὕδωρ ἀναπαύσεως ἐπότισας, γυμνοὺς ἀρετῶν τῇ στολῇ ἐνέδυσας τῆς ἐναρέτου πολιτείας, ξένοις πατήρ, ἀδελφὸς καὶ μήτηρ γέγονας, νοσοῦντας δι' ἐντεύξεως ἐθεράπευσας, ἔτι δὲ καὶ νεκροὺς κατακρίτους ἐπεσκέψω, ὅσιε Πάτερ, ἀναψυχὴν αὐτοῖς ταῖς εὔχαῖς σου χαρισάμενος. Καὶ νῦν, κληρονόμος γενόμενος τῆς Χριστοῦ βασιλείας, οὐ παύῃ εὔεργετῶν καὶ ιώμενος τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Ἡχος ὁ αὐτὸς.

Άνυμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, **δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.**

**Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.**

**“Ἄγιος ὁ Θεός, “Ἄγιος Ἰσχυρός, “Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἘΚ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἘΚ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

**τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμην.

**Ἀπολυτίκιον Ἡχος πλ. α'. Τὸν
συνάναρχον Λόγον.**

Τῆς ἐνθέου ἀγάπης τὸ πῦρ
δεξάμενος, ὑπερβαλλούσῃ ἀσκήσει
ἔδόθης ὅλος Θεῷ καὶ παράκλησις
πολλῶν ἀνθρώπων γέγονας, λόγοις
θείοις νουθετῶν, προσευχαῖς
θαυματουργῶν, Παῖσιε θεοφόρε· καὶ νῦν
πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ παντὸς τοῦ
κόσμου, "Οσιε.

**Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον ὁ
αύτὸς.**

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε
τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς
σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ
Ἄπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν
Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ
ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ
προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ο Άναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ο ὅν εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ καὶ τῇ
χώρᾳ, νήσῳ, κώμῃ, Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ
ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Άναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Ο Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἄγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός·
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
έπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
ίκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
ἔλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

Δι' εὔχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέη-
σον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ
2023.
ΤΕΤΑΡΤΗ. ΣΤ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ.
„Ηχος δ'.
Μνήμη του Οσίου Παϊσίου του
Αγιορείτου και Μνήμη τῶν Ἅγιων
Πατέρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

ΟΡΘΡΟΣ.

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρός τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ
σῶσον, Ἅγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμήν.

“Ἄγιος ὁ Θεός, “Ἄγιος Ἰσχυρός, “Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἘΚ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἘΚ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί
τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὔλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**‘Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
όρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς ούρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὔλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἔλέησον.**

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.**

"Οτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὔλογησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εύδοκίᾳ (**ἐκ γ'**).
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (**ἐκ
β'**).**

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι.
ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.
τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν

σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἔξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου

Ψαλμὸς 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ
τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὄργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ¹
ἔβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἔως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ
σαρκὶ μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα,
ώρυσόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ

ίσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν
 μου, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
 οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ
 ἐναντίας μου ἥγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
 ἕγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
 καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν
 μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
 ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας
 ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
 ἔγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἥκουον καὶ ὡσεὶ[·]
 ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
 καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
 ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
 αὐτοῦ ἐλεγμούς.
 ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκακούσῃ,
 Κύριε ὁ Θεός μου.
 ὅτι εἴπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί
 μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ'
 ἐμὲ ἐμεγαλορρήμόνησαν.
 ὅτι ἔγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
 ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἔστι
 διαπαντός.
 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἔγὼ ἀναγγελῶ καὶ
 μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
 οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται
 ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
 μισοῦντές με ἀδίκως·
 οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
 ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
 ἀγαθωσύνην.
 μὴ ἔγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,

μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
πρόσχες εἰς τὴν βιόθειάν μου, Κύριε τῆς
σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

μὴ ἔγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
πρόσχες εἰς τὴν βιόθειάν μου Κύριε τῆς
σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62.

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθρίζω·
ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὕφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
τῷ ὄνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.
ώς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ
ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
τὸ στόμα μου.

εὶς ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
ὅτι ἐγενήθης βιοθός μου, καὶ ἐν τῇ
σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν
μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
γῆς·

παραδοθήσονται είς χεῖρας ρομφαίας,
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ο δὲ βασιλεὺς εύφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν
αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

ἐν τοῖς ὅρθροις ἐμελέτων είς σὲ
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,

Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·

εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ
ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἥγγισε·

προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος

ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
ῶν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς

χειρός σου ἀπώσθησαν.
 ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
 σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
 ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ
 πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
 ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
 ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς, παρεδόθην
 καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην.
 οἱ ὄφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ
 πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
 τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
 χεῖράς μου·
 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
 ιατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
 ἔξομολογήσονται σοι;
 μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
 σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
 θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
 γῇ ἐπιλελησμένῃ;
 κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
 πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
 Ινατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου,
 ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
 νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
 καὶ ἔξηπορήθην.
 ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ
 φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με,
 ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν

ήμέραν, περιέσχον με ἄμα.
 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
 καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
 ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
 κλῖνον τὸ οὗ σου εἰς τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ,
 πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
 αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
 ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
 αὐτοῦ·

τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
 σου, τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
 τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
 σου, τὸν στεφανοῦντα σε ἐν ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
 ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
 ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα
 πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ,·
 τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
 οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
 μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·

οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν

αἰῶνα μηνιεῖ·
 οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
 ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
 ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
 ὅτι κατὰ τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
 γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
 δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
 ἀνομίας ἡμῶν.
 καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε
 Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
 ἔμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
 ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἔξανθήσει·
 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
 ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
 τόπον αὐτοῦ.
 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
 αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
 ποιῆσαι αὐτάς.
 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν
 θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
 πάντων δεσπόζει.
 εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
 αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυΐ ποιοῦντες τὸν

λόγον αύτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αύτοῦ.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αύτοῦ, λειτουργοὶ αύτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αύτοῦ·

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αύτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αύτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αύτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·

καὶ ἡκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
(διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἔμοῦ, καὶ
όμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.

ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· γνώρισόν μοι,
Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου·
ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἀγαθὸν ὄδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχήν μου·
καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σού είμι.

Καὶ πάλιν.

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου (**ἐκ β'**).

τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὄδηγήσει με ἐν
γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'**).**

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἱρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἔκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εύσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εύσεβοῦς ἡμῶν
"Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας

ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ὥσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ

άειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι
Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὄφθαλμοῖς ἡμῶν.

**Ἀπολυτίκιον Ἡχος πλ. α' . Τὸν
συνάναρχον Λόγον.**

Τῆς ἐνθέου ἀγάπης τὸ πῦρ
δεξάμενος, ὑπερβαλλούσῃ ἀσκήσει
ἐδόθης ὅλος Θεῷ καὶ παράκλησις
πολλῶν ἀνθρώπων γέγονας, λόγοις

θείοις νουθετῶν, προσευχαῖς
θαυματουργῶν, Παΐσιε θεοφόρε· καὶ νῦν
πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ παντὸς τοῦ
κόσμου, "Οσιε.

Δόξα Πατρὶ ...

Τῆς ἐνθέου ἀγάπης τὸ πῦρ
δεξάμενος, ὑπερβαλλούσῃ ἀσκήσει
ἐδόθης ὅλος Θεῷ καὶ παράκλησις
πολλῶν ἀνθρώπων γέγονας, λόγοις
θείοις νουθετῶν, προσευχαῖς
θαυματουργῶν, Παΐσιε θεοφόρε· καὶ νῦν
πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ παντὸς τοῦ
κόσμου, "Οσιε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον ὁ αὐτὸς.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε
τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς
σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ
Ἄπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν
Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ
ἔλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ
προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν. Κάθισμα Ἡχος
α' Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.**

Ζωὴν ἀγγελικήν, ως οἱ πάλαι Πατέρες, ἐν
Ἀθῷ καὶ Σινᾶ καὶ Στομίῳ διῆλθες, Παῖσιε
ὅσιε, καὶ τοὺς πάντας προέτρεψας ἔργοις
λόγοις τε καταφρονεῖν τῶν ματαίων,
μόνης δὲ ψυχῆς ἐπιμελεῖσθαι
ἀπαύστως ὑπάρχει γὰρ ἀθάνατος.

Δόξα Πατρὶ ...

Τὴν θείαν σου λαμπρῶς ἔορτάζοντες
μνήμην, κυκλοῦμεν εὐλαβῶς τὸν σὸν
πάνσεπτον τάφον, πατήρ ἡμῶν Παῖσιε,
εύγνωμόνως συμπλέκοντες ἄνθη εὔοσμα
τῶν Ἱερῶν ἐγκωμίων· ταῦτα πρόσδεξαι
καὶ τὰς ἡμῶν ἱκεσίας Θεῷ διαβίβασον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

**Μαρία, καθαρὸν ὁ Δεσπότης δοχεῖον
εὐρών σε ἐπὶ γῆς, οὐρανῶν Πλατυτέραν
ἀνέδειξέ σε, Πάναγνε, ἐν γαστρί σου**

σαρκούμενος· ὅθεν πλάτυνον ἡμῶν τὸ στόμα καὶ πλῆσον σῆς αἰνέσεως, **ὅπως τὰ σὰ μεγαλεῖα δοξάζωμεν, Δέσποινα.**

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν. Κάθισμα Ἡχος
δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἄδιάλειπτος εὔχή, φύσεως βίᾳ διαρκής,
 ὑπομονὴ ἐν πειρασμοῖς, εὐχαριστία ἐν
 παντὶ ἡ βιοτή σου ὑπῆρξε, Θεόφρον
 Πάτερ· ἔσχες γὰρ ὡς πῦρ ἐν τῇ καρδίᾳ
 σου φιλοτιμίαν θαυμαστὴν
 ἐκπιγάζουσαν ἐκ τῆς ἀμέτρου
 εὐγνώμονος ἀγάπης πρὸς τὸν Δεσπότην
 καὶ Κύριον, δι’ “Ον καὶ θνήσκειν σφοδρῶς
 ἐπόθεις καθ’ ἐκάστην ἡμέραν

Δόξα Πατρὶ ...

Συμπαθέστατος πατήρ, σύμβουλος
 ὅντως ἀπλανής, πλανωμένων παιδευτὴς
 καὶ τῶν πλανώντων ἐλεγκτὴς γέγονας,
 Πάτερ, παρέχων ἐνὶ ἐκάστῳ ἴαμα ψυχῆς
 τὸ προσφορώτερον, μετρῶν ἐν τῷ ζυγῷ
 τῆς διακρίσεως· ἐκ τῆς θεοσυνέτου σου
 καρδίας ὁμοῦ γὰρ ἔβλυζον, Ἄγιε, ἡ
 στοργική σου φιλαδελφία καὶ ἡ
 φιλεύσπλαγχνος παιδαγωγία.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Μεγαλεῖα ἀληθῶς ὁ πάντων Πλάστης
 καὶ Θεὸς σοὶ ἐποίησεν, Ἅγνή, διὸ ἵκέτευε
 Αύτὸν τοῦ μεγαλῦναι τὸ ἐλεος ἐπὶ¹
 πάντας, ὅπως ἐν χαρᾷ ἀπαύστως
 ψάλλωμεν· Ἀξιόν ἐστι μακαρίζειν σε, τὴν

Χερουβεὶμ καὶ Σεραφεὶμ ὑπερτέραν, ὡς
 Μητέρα ὑπάρχουσαν τοῦ ἐν ὑψίστοις
 Θεοῦ καὶ **Κτίστου καὶ Σωτῆρος τοῦ**
κόσμου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα Ἡχος
γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Τὸ πῦρ τοῦ ζήλου σου καὶ τοὺς ἀγῶνάς
σου τίς οἶδεν, "Οσιε; ἢ τῆς ἀγάπης σου
 τοὺς ἀειρόύτους ποταμοὺς τίς δύναται
 ἐκμετρῆσαι; καθ' ἡμέραν ἔθνησκες,
 ρῶσιν δίδων τοῖς κάμνουσιν· εἰ δὲ καὶ
 ἡδύνασο, τὴν καρδίαν σου ἔδωκας ἄν,
 μιμούμενος Χριστοῦ τὴν εὔσπλαγχνίαν,
 τοῦ ὑπὲρ πάντων κενωθέντος.

Δόξα

Θείαν ἀνάβασιν διατιθέμενος, ἀπὸ τῆς
 πράξεως, "Οσιε, ἔφθασας εἰς καθαρότητα
 ψυχῆς καὶ δύναμιν θεωρίας· ὅθεν ἡμῖν
 ἔδωκας ἀρετῆς, Πάτερ, κλίμακα, ὡς
 βαθμίδας ἔχουσαν τοὺς θεοσόφους
 λόγους σου, δι' ᾧν ἀπὸ βυθοῦ ἐμπαθείας
 εἰς ὕψος ἀπαθείας ἀνερχόμεθα.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν, Μῆτερ Ἄνυμφευτε;
 Ἀγγέλων Δέσποιναν, κόσμου μεσίτριαν,
 θείων χαρίτων θησαυρόν, ἀλάβαστρον
 θείου μύρου, βάτον ἀκατάφλεκτον,
 στάμνον μάννα βαστάζουσαν, κλίμακα
 μετάγουσαν ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, καὶ
 σκέπην οὐρανῶν πλατυτέραν,

σκέπουσαν ἡμᾶς καὶ διασώζουσαν.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ'"Ηχου.

- · Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.
- · Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.
- **Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.**
- **Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.**

Δόξα Πατρὶ ...

Ἄγιῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ιεροκρυφίως.

Καὶ νῦν ...

Ἄγιῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἄπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἡχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Όσίου αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Όσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
Οσίου αύτοῦ.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι" Ἀγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἀγίοις
ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
πέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (**ἐκ γ'**).

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (**γ'**).

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** ἀγίου Εὐαγ-
γελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ια' 27 – 30).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἔαυτοῦ Μαθηταῖς·
Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός
μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ
μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις

έπιγινώσκει εί το μή ό υιός καὶ ᾧ ἐὰν
βούληται ό υιός ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρός
με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ
πεφορτισμένοι, κάγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.
ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε
ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ
καρδίᾳ, καὶ εὔρήσετε ἀνάπαισιν ταῖς
ψυχαῖς ὑμῶν· ό γὰρ ζυγός μου χρηστὸς
καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ό Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι
διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆσθαι ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς
ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.

- ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα
τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας
μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς
τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ
γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἃν·
όλοκαυτώματα ούκ εύδοκήσεις.

- Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
- τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὅλοκαυτώματα·
- τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.
Καὶ ελέησόν με ο Θεός.

Δόξα Πατρί ... Ἡχος β'

**Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις
Ἐλεῆμον, ἔξαλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.**

Καὶ νῦν ...

**Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἔξαλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.**

Ἡχος πλ. β'.

**Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ. ἀνόμημά
μου.**

Ίδιόμελον. Ἡχος πλ. β'

**Δεῦτε, πιστοί, τῆς Παϊσίου τραπέζης
ἐνθέως μετάσχωμεν· ἴδοὺ γὰρ ὁ πατήρ**

ήμῶν Παΐσιος ὁ νέος, τοῦ παλαιοῦ
όμότροπος φανείς, συγκαλεῖται ἡμᾶς
πρὸς ἐστίασιν πνευματικήν· δεῦτε,
ἄπαντες, εύφρανθῶμεν τοῖς καρποῖς τῶν
καμάτων, τοῖς μελιόρύτοις λόγοις καὶ τοῖς
νάμασι τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, ὡς
παρόντα δὲ ὄρῶντες τὸν ἡμέτερον
προστάτην, αὐτὸν ἵκετεύσωμεν· "Οσιε
Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...
Κύριε, ἐλέησον (ιβ').
'Ελέει, καὶ οἰκτιρμοῖς ...**

ΚΑΝΟΝΕΣ.

'Ο Κανὼν τῆς Θεοτόκου ὡδὴ α' Ἡχος πλ. δ' ὁ α' χορὸς.

'Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν
αἴγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ
Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν.

ὁ β' χορὸς.

'Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν
αἴγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ
Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν.

Στίχ. 'Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς
σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, "Ω
Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν

δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί,
πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν
ψυχήν, εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ
τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν, σοὶ
γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν
ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ
σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ
ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

**καὶ οἱ δύο Κανόνες τοῦ Ὁσίου. Κανὼν
πρῶτος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· «Παῖσίου
ἄσωμεν τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἄθλους».
„Ηχος πλ. δ'. Ωδὴ α'. Ἄρματηλάτην
Φαραώ.**

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Πῶς ἐπαξίως ἐν ὥδαις ὑμνήσωμεν,
πάτερ Παῖσιε, τὴν ἀσκητικήν σου
πολιτείαν, Ὅσιε, καὶ ποίοις λόγοις
ἄσωμεν τὴν θερμήν σου ἀγάπην τὴν μετὰ
πάντων συμπάσχουσαν καὶ παραμυθίαν
παρέχουσαν;

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ

ήμῶν.

΄Ασκητικῶς ἀπὸ παιδὸς ἐβίωσας ἀγάπῃ
Θείᾳ φλεχθείς, βίοις δὲ Ἅγίων ἐντρυφῶν
ἐσπούδαζες μιμεῖσθαι μετὰ ζέσεως τὰ
μεγάλα ἔκείνων καὶ ὑπὲρ φύσιν
παλαίσματα καὶ τὴν βιοτὴν τὴν
ἰσάγγελον.

Στίχ. **“Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ήμῶν.**

Ιδὼν Χριστὸς πῶς ἀπιστίας κλύδωνα
σοφῶς διέφυγες, ἔτι παῖς ὑπάρχων,
φιλοτίμω πίστει σου, μέσω φωτὸς ἐφάνη
σοι, ἀσφαλῶς βεβαιῶν σοι ὅτι Αὐτὸς ἡ
ἀνάστασις καὶ ζωὴ ἔστι τοῖς πιστεύουσι.

Στίχ. **“Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Σοὶ ἀληθῶς μετὰ Θεὸν ἀνέθηκα πᾶσαν
ἔλπίδα, Ἄγνή, καὶ σοὶ ἀνατείνων ὅλην
μου τὴν ἔφεσιν, ἀναβοῶ ἐξ ὅλης μου τῆς
ψυχῆς καὶ ἴσχύος· Πρὸς σωτηρίαν με
ἴθυνον, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, Παναγία μου.

**Κανὼν δεύτερος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
«Χαίροις, πάτερ Παΐσιε, παραμυθία
πάντων». Ἡχος δ'. Ζδὴ α'. Ἀνοίξω τὸ
στόμα μου.**

Στίχ. **“Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ήμῶν.**

Χαρμόσυνα ἄσματα ἄδομεν σήμερον
χαίροντες, Παΐσιε ὅσιε, τῇ Θείᾳ μνήμῃ
σου, ὡς ἐλάμπρυνας Χριστοῦ τὴν
Ἐκκλησίαν τῷ φέγγει τῶν ἄθλων σου καὶ

τῶν θαυμάτων σου.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἄγαλλου καὶ χόρευε, Καππαδοκία,
θαυμάζουσα Θεὸς πῶς ἐδόξασε τῇ καθ'
ἡμᾶς γενεᾷ ὃν ἐγέννησας, Παῖσιν τὸν
νέον, ἐν Ἀθῷ ἀσκήσαντα ζέοντι

πνεύματι.

Δόξα Πατρί ...

Ιθύνθης στερρότατα πρὸς ἀρετῶν
τελειότητα ἐκ πρώτων βημάτων σου,
πάτερ Παῖσιε, καὶ ἡγώνισαι ἐν πᾶσι
φιλοτίμως, διὸ καὶ ἀπείληφας στέφανον
ἄφθαρτον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ρητόρων οὐδέποτε γλῶσσαι σοφαὶ
ἔξισχύσουσι τὸ μέγα μυστήριον
ἔξερευνῆσαι, Ἄγνη, πῶς διέμεινας
Παρθένος μετὰ τόκον, πῶς Μήτηρ τοῦ
Κτίστου σου ἡ δούλη γέγονας.

ώδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὄροφουργὲ Κύριε,
καὶ τῆς Ἑκκλησίας δομῆτορ, σὺ με
στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν
ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ
στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

ὁ β' χορὸς

Οὐρανίας ἀψίδος, ὄροφουργὲ Κύριε, καὶ
τῆς Ἑκκλησίας δομῆτορ, σὺ με
στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν

έφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ
στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Στίχ. **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς
τίθημι, Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σὺ με
κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν
ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
μόνη πανύμνητε.

Στίχ. **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ίκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι
μου, σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη
πανάχραντε.

Στίχ. **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Εὔεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν
αἴτιον, τῆς εὔεργεσίας τὸν πλοῦτον,
πᾶσιν ἀνάβλυσον, πάντα γὰρ δύνασαι,
ώς δυνατὸν ἐν Ἰσχύῃ, τὸν Χριστὸν
κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Χαλεπαῖς ἀρρώστιαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἔξεταζομένω, Παρθένε, σὺ μοι
βοήθησον, τῶν ίαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε
γινώσκω, θησαυρόν, **Πανάμωμε, τὸν**
ἀδαπάνητον.

‘Ωδὴ γ’. **‘Ο στερεώσας κατ’ ἀρχάς.**

Στίχ. **‘Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ**
ἡμῶν.

‘Ιδοὺ πεπλήρωται σαφῶς ἡ περὶ σοῦ

προφητεία τοῦ ἀγίου Ἀρσενίου εἰπόντος
ώς ὁμότροπος αὐτοῦ ὄφθήσῃ, ὡς Παῖσιε·
καὶ νῦν ὡς δύο ἄστρα τὴν Ἔκκλησίαν
φαιδρύνετε.

Στίχ. **"Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.**

"Ολος πυρίπνους εἰσελθὼν εἰς κοινοβίου
παλαίστραν, πῦρ ἐτίθεις τῷ πυρὶ καθ'
ἡμέραν, ἐν ἰδρῶσι κοπιῶν καὶ δάκρυσιν
εὔχόμενος· ὅθεν ἡ θεία Χάρις σὲ
περιέλουσεν ἄνωθεν.

Στίχ. **"Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.**

'Υπερβαλλόντως ὁ σφοδρὸς τῆς ἡσυχίας
ὁ πόθος σὲ διήγειρε δραμεῖν πρὸς
ἐρήμους· ἔνθα πίνων διαυγῇ τῆς
ἀπαθείας νάματα, πηγὴ ἐγένου, Πάτερ,
ὕδωρ τὸ ζῶν ἀναβλύζουσα.

Στίχ. **"Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

"Αχραντε Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, τῇ σῇ ἀγάπῃ
ἐθέλχθη ἡ καρδία τοῦ σεπτοῦ Παῖσίου,
ὅς προσπίπτων σοι θερμῶς μετ'
εὐλαβείας ἔκραζεν· Ἦδύτερον οὐκ ἔστι
σοῦ τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου μου.

"Ἐτερος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. **"Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.**

'Οᾶσβεστος ζῆλός σου, θεόφρον, ὁ μέγας
σου ἔρως πρὸς Χριστὸν ἀπαύστως σε
προέτρεπεν ἀναβοῦν τρανότατα· Ἐμοὶ τὸ

ζῆν Χριστός ἐστι καὶ μέγα κέρδος ὁ
θάνατος.

Στίχ. “Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

’Ισχύϊ Θεοῦ καθωπλισμένος, ἐπ’ ὥμων
σου ἡρας τὸν σταυρὸν καὶ ἐσταυρώθης,
“Οσιε, τῷ κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι· διὸ ὁ
ἄπας βίος σου Πάσχα Κυρίου ἐγένετο.

Δόξα Πατρί ...

Σοφίαν τοῦ κόσμου οὐκ ἔκτήσω, σοφίαν
δὲ ὄντως τοῦ Θεοῦ ἔδέξω, θεοδίδακτε, τῇ
καθαρᾷ καρδίᾳ σου καὶ ἔγνως τὰ
ἀνέκφραστα καὶ ὑπὲρ φύσιν μυστήρια.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Παρθένε πανύμνητε Μαρία, ἡ θεία εἰκών
σου θαυμαστῶς εύφραίνει χείλη,
ὅμματα, καρδίαν καὶ διάνοιαν· ἦν πίστει
ἀσπαζόμενοι, ίσχὺν μεγίστην
λαμβάνομεν.

**”Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Αγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' – Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Γλυκυτάτῳ τῷ βέλει τῆς θεϊκῆς
ἀγαπήσεως, Πάτερ, ἐκκεντηθείς, τὸν
κόσμον κατέλιπες καὶ μητρὸς σχέσιν
ἔρριψας καὶ ἐν ἐρήμῳ ἐκτήσω τὴν θείαν
πρὸς ἄπαντας γενικὴν ἀγάπην, ἦς βέλος
σε ἔνυττεν, “Οσιε, ἀπαύστως πρὸς
ἀνάπαυσιν πάντων· διὸ ἐκ τοῦ αἵματος
σῆς καρδίας ἡλέησας ἀσθενεῖς,
κινδυνεύοντας, πενθοῦντας,
πλανωμένους, πτωχούς, ἔτι δὲ τεθνεῶσιν
ἔδωκας ἀναψυχὴν ταῖς εὐχαῖς σου πρὸς
Κύριον.

Δόξα Πατρί ...

‘Υποκύπτων τῷ βάρει τῶν πειρασμῶν
καὶ κεντούμενος βέλει τῶν λυπηρῶν,
ἐξαίφνης σε εὔρηκα ὄξυτάτην ἀντίληψιν,
ὅτι πρὶν εἴπω· “Ἄγιε Παΐσιε, πρόφθασον,
ἐνώπιόν μου ἔστης, ὡς θαῦμα ἔξαισιον!
τὸν γὰρ στεναγμόν μου τὸν κρυπτὸν οὐ
παρεῖδες, οὐδὲ τῆς καρδίας μου τὴν

πικρὰν θλῖψιν, "Οσιε, ἀλλ' ὡς δοῦλος
φιλότιμος τοῦ μόνου φιλανθρώπου Θεοῦ
ἐπεσκέψω τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν, ίατρείαν
παρέχων ἀνέλπιστον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον ὅμοιον

΄Ορατῶς τῇ εἰκόνι σου παρεστώς, ὥσπερ
ζώσῃ παρίσταμαι νοερῶς καὶ πόθῳ προ-
σπίπτων σοι, εὐλαβείᾳ ἀσπάζομαι τοὺς
σοὺς ἀχράντους πόδας, Παντάνασσα Δέ-
σποινα, εὐχαριστίας προσφέρων, ἀνθ'
ῶνπερ ἀπήλαυσα, καὶ ἀναβοῶν σοι ἐν
καρδίᾳ σκιρτώσῃ· Μαρία, τὸ πάμφωτον
τοῦ Δεσπότου παλάτιον σὺ ὑπάρχεις, Πα-
νάχραντε· ὅλος γὰρ κατώκησεν ἐν σοὶ
Θεὸς Λόγος, ἵνα με τὸν ἄνθρωπον **κατὰ**
χάριν θεὸν ἀπεργάσηται.

**"Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἱρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Κοντάκιον Ἡχος πλ.δ' Τῇ Υπερμάχῳ.

**Ἄγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς πολιτευσάμενος
καὶ δι' ἀγάπης λάμψας, ὅσιε Παΐσιε,
μοναζόντων μέγα στήριγμα ἀνεδείχθης,
τῶν πιστῶν χειραγωγὸς πρὸς βίον ἄγιον,
οἴκουμένης δὲ ἐντρύφημα γλυκύτατον·
διὸ κράζομεν· **Χαίροις, Πάτερ
παγκόσμιε.****

Ο Οἶκος.

**"Ἄγγελοι διηπόρουν, πῶς ἐν σώματι ὅν,
Πάτερ, εἰς οὐρανοὺς δι' ἀγάπης ἀνέβης,
κάντεῦθεν θείας ἀγάπης πλησθείς, τὴν
γῆν τῷ φωτὶ τῆς ἀγάπης οὐράνωσας!
Ἡμεῖς δέ, σὲ θαυμάζοντες, πανευλαβῶς
βιῶμέν σοι τοιαῦτα·**

Χαῖρε, ὁ μύστης τῆς ἡσυχίας·

χαῖρε, δοχεῖον ἀγάπης θείας.

Χαῖρε, ὁ Ἀγγέλων ἄρτον δεξάμενος·

χαῖρε, ὁ Ἅγιους ὑποδεξάμενος.

**Χαῖρε, ὅτι τὸν Θεάνθρωπον ἡξιώθης
κατιδεῖν·**

**χαῖρε, ὅτι τῆς Θεόπαιδος ἐθεάσω τὴν
μορφήν.**

Χαῖρε, ὁ εὔσυμπάθητος ὑπὲρ πάντων
εὔχέτης·

χαῖρε, ὁ παντὸς τοῦ κόσμου ἀφανὴς
εὔεργέτης.

Χαῖρε, Ὄρθιοδοξίας ὑπέρμαχος ἄριστος·
χαῖρε, κακοδοξίας ἀντίπαλος κράτιστος.

Χαῖρε, τοῦ "Ορους" Αθω ἢ αἴγλη·
χαῖρε, Μονῆς Θεολόγου ἢ σκέπη.

Χαίροις, πάτερ παγκόσμιε.

Συναξάριον.

**Τῇ ΙΒ' τοῦ μηνός Ιουλίου, Μνήμη τοῦ
όσίου πατρὸς ἡμῶν Παΐσιου τοῦ
Άγιορείτου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος κατὰ
τὸ χιλιοστὸν ἐνακοσιοστὸν ἐνενηκοστὸν
τέταρτον ἔτος (1994).**

Στίχοι.

- Ζήσας Παΐσιος μόνος Θεῷ μόνῳ,
- Πολλοὺς τεθλιμμένους ἐκούφισεν πόνων.
- Ἦνωμένος γὰρ τῷ Θεῷ δι' ἀγάπης,
- Παραμυθεῖσθαι πάντας εἴληφεν χάριν.
- Δωδεκάτη Παΐσιος ἀνέσπερον αύγὴν
εἶδε

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγίων μαρτύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

Στίχοι.

"Ηνεγκε γυμνὸς πυκνὰ ὁ Πρόκλος βέλη.
Ξίφει δὲ Ἰλάριος ἐτμήθη κάραν.

Δωδεκάτη βέλος εἶλε Πρόκλον, ξίφος
Ίλαριόν τε.

Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὄσίου Πατρὸς
ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Μαλεῖνου, ὃς
έχρημάτισε Πατὴρ πνευματικὸς τοῦ Ἅγίου
Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῷ.

Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου
μάρτυρος Σεραπίωνος, καὶ τῶν Ἅγίων
μαρτύρων Ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου,
Ἡρακλείου, Φαύστου, Μηνᾶ, καὶ τῆς
συνοδείας αὐτῶν, καὶ τοῦ Ἅγίου
μάρτυρος Μάμαντος, πέραν ἐν τῷ
Σίγματι.

Ἡ ἀγία Βερονίκη ἡ αἰμορροοῦσα, ἥν
ίάσατο ὁ Χριστός, ἐν είρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ Ὁχος δ'. Ωδὴ α.'

Άνοιξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὄφθήσομαι, φαιδρῶς
πανηγυρίζων, καὶ ἅσω γηθόμενος, ταύτης
τὰ θαύματα.

Ωδὴ γ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
καὶ ἀφθορος πηγή, θίασον

συγκροτήσαντας πνευματικὸν
στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

΄Ωδὴ δ’.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ
Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ,
κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει
σου Κύριε.

΄Ωδὴ ε’.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων θεόν, καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

΄Ωδὴ ζ’.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες
έορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς θεομήτορος,
δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
αὐτῆς τεχθέντα θεὸν δοξάζοντες.

΄Ωδὴ ζ’.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν,
ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες
ἔψαλλον, Ὅπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων
Κύριος, καὶ θεὸς εὔλογητὸς εἴ.

΄Ωδὴ η’.

**Στίχ. Αἶνοῦμεν, εὔλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

**Παιᾶδας εύαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
τῆς θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν**

τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν
οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει
ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψωῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
“Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἵδού γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
“Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αύτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλούτοῦντας ἔξαπέστειλε
κενούς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αύτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αύτοῦ ἔως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καταβασία Ὡδὴ θ'.

**Ἄπας γηγενής, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι,
λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ,
ἀϋλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ
θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω.
Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή,
ἀειπάρθενε.**

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**”Οτι σὲ αίνοϋσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ἐξαποστειλάρια Ἡχος γ' Ἀπόστολοι ἐκ
περάτων.**

Πηγὴ ἀείρρυτος ὄφθης χριστομιμήτου
ἀγάπης, Παῖσιε θεοφόρε, τὴν οίκουμένην
ἀρδεύων τοῖς ὁρείθροις τῶν σῶν ῥημάτων
καὶ ὅμβροις τῶν σῶν θαυμάτων.

”Ἐτερον. Ἡχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς.

Συναθροισθέντες σήμερον τῇ ἀγίᾳ σου
μνήμῃ ἐν τῷ ναῷ σου, “Οσιε, καὶ κύκλω

τοῦ σοῦ τάφου, ἐν εὐλαβείᾳ βοῶμεν· Ὡ
Παῖσιε πάτερ, καὶ τάφῳ καλυπτόμενος,
ἀοράτως ὑπάρχεις μέσον ἡμῶν, ὅθεν
δέξαι πάντων τὰς ἱκεσίας καὶ δώρησαι
πρεσβείας σου πᾶσι τὴν σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Χάριν μεγίστην εὕρηκας ἐκ Θεοῦ, ὡς
ἐβόα ὁ Γαβριήλ σοι, Πάναγνε,
Μεγαλόχαρη Κόρη· ὅθεν ἡμεῖς
γηθοσύνως ἐκτενῶς σοι βοῶμεν· Χαῖρε,
ἡμῶν πρὸς Κύριον θερμοτάτη πρεσβεία·
χαῖρε, δι’ ἣς θείας ἡξιώθημεν μετουσίας·
Πανύμνητε, οὐ παύσομεν ἀναμέλπειν
σοι· Χαῖρε.

ΑΙΝΟΙ Ἡχος γ'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·

αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ

πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αύτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αύτοῦ.

Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Στίχ. **Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα**
ἔγγραπτον· δόξα αὕτῃ ἔσται πᾶσι τοῖς
όσιοις αύτοῦ.

Στίχ. **Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις**
αύτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αύτοῦ.

Στίχ. **Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις**

**αύτοῦ, αἰνεῖτε αύτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αύτοῦ.**

„Ηχος α Πανεύφημοι Μάρτυρες.

**Σκιρτήσατε ὅρη ἐν χαρᾶ σὺν τῷ Ἀθῷ
σήμερον, ἡ οίκουμένη δὲ χόρευε, ὕμνοις
δοξάζουσα Κύριον τὸν δόντα ἐν ἐσχάτοις
ἔτεσι Παΐσιον, Ὁσίων τὸ καύχημα, πιστῶν
ἐδραίωμα, μετανοίας τὸν διδάσκαλον,
ἀληθείας ὑπέρμαχον ἄριστον.**

**Στίχ. Αἰνεῖτε αύτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αύτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.**

„Ηχος α'

“Ω πόσων χαρίτων καλλοναῖς τὴν ψυχὴν
ἐκόσμησας, ὅσιε πάτερ Παΐσιε· ζῆλον γὰρ
πύρινον Ἡλιοὺ ἐκτήσω, Δανιὴλ τὴν
σύνεσιν, γενναίων Μακκαβαίων τὸ
φρόνημα, τὸν θεῖον ἔρωτα ἐγνατίου, ἐπὶ¹
πᾶσι δὲ τὴν ἀγάπην τοῦ Παύλου τὴν
ἄμετρον.

**Στίχ. Αἰνεῖτε αύτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αἰνεῖτε αύτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
όργανῳ.**

„Ηχος α'

‘Ακένωτος ὄντως Θησαυρὸς ἡ πολλὴ
ἀγάπη σου, δι’ ἣν συμπάσχων τοῖς
πάσχουσιν, ἐπ’ ὥμων ἦνεγκας τὰς ὄδύνας
τούτων καὶ προθύμως ὥδευσας,
Παμμάκαρ, τὴν ὄδὸν τῆς σταυρώσεως, ἐν
ῇ εύράμενος τὴν χαρὰν τὴν ἀναστάσιμον,
οίκουμένης παράκλησις γέγονας.

Στίχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις
εύήχοις, αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αίνεσάτω τὸν
Κύριον.

“Ηχος α’

Ἐπίφανον ἄνωθεν ἡμῖν ὡς πρόμαχος
κράτιστος, φρουρῶν, φυλάττων,
λυτρούμενος ἐκ πάσης θλίψεως· στῆσον
τῶν πολέμων τὸ δεινὸν κλυδώνιον, τὴν
πίστιν τὴν ὁρθόδοξον κράτυνον, εἰρήνην
δώρησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, δεόμεθα,
σαῖς πρεσβείαις, Παῖσιε ὅσιε.

Δόξα Πατρί ... “Ηχος πλ.α’”

Οσιε πάτερ, τὸν πολύτιμον μαργαρίτην
εύρων, ὃς ἔστι Χριστὸς ὁ Θεός, τὰ πάντα
χαίρων ἔδωκας, ἔως θανάτου
ἀγωνισάμενος, ἵνα αύτὸν μόνον
κερδήσῃς. Ἄμετρω πόθῳ δὲ κτησάμενος
αύτόν, πλοῦτον ὑπερκόσμιον
ὑπερεπλούτησας· ὃν καὶ φυλάττων
νηφούσῃ καρδίᾳ ἐν τοῖς ταμιείοις τῆς
ἡσυχίας, ἐξ ἀρχοντικῆς ἀγάπης μετὰ
πόνου διένεμες, ἔργοις, λόγοις, μεγίστοις
θαύμασι καταπλουτίζων τὸν κόσμον. Καὶ
νῦν, θεοδόξαστε Παῖσιε, ἀπολαύων τῶν
παρὰ Θεοῦ ἡτοιμασμένων ἀγαθῶν τοῖς
ἀγαπῶσιν Αὐτόν, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν,
ὅπως καλῶς τὸν παρόντα βίον
πραγματευσάμενοι κτησώμεθα ἀντὶ τῶν
ἐπιγείων τὰ ἐπουράνιασμα, ἐκτενῶς
πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

**'Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εύχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
σου δόξαν.**

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα,

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

"Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

**Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

**Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἔγὼ εἶπα' Κύριε, ἐλέησόν με,
ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.**

**"Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου
όψόμεθα φῶς.**

**Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί
σε.**

**"Άγιος ὁ Θεός, "Άγιος Ἰσχυρός, "Άγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

**"Άγιος ὁ Θεός, "Άγιος Ἰσχυρός, "Άγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

**"Άγιος ὁ Θεός, "Άγιος Ἰσχυρός, "Άγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.**

**Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

**Ἀπολυτίκιον Ἡχος πλ. α΄. Τὸν
συνάναρχον Λόγον.**

Τῆς ἐνθέου ἀγάπης τὸ πῦρ
δεξάμενος, ὑπερβαλλούσῃ ἀσκήσει
ἐδόθης ὅλος Θεῷ καὶ παράκλησις
πολλῶν ἀνθρώπων γέγονας, λόγοις
θείοις νουθετῶν, προσευχαῖς
θαυματουργῶν, Παΐσιε θεοφόρε· καὶ νῦν
πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ παντὸς τοῦ
κόσμου, "Οσιε.

**ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ
2023.**

**ΤΕΤΑΡΤΗ. ΣΤ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ.
Ἡχος δ'.**

**Μνήμη του Οσίου Παϊσίου του
Αγιορείτου και Μνήμη τῶν Ἅγιων
Πατέρων Πρόκλου και Ἰλαρίου.**

ΙΕΡΑ ΘΕΙΑ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

**Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και
του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν**

καὶ αεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Ἐν εἱρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἱρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς εἱρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ

ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ εὔκρασίας ἀέρων, εύφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἱχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
 ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
 τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
 ἄφατος, Αὔτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
 εὐσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
 καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον οἶκον τοῦτον καὶ
 ποίησον μεθ' ἡμῶν, καί τῶν
 συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἔλεη
 σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.
Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἄμήν.

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον,
 καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
 ἄγιον αύτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
 σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον,
 καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
 ἀνταποδόσεις αύτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
 σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε
 τὸν θρόνον αύτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αύτοῦ
 πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
 σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ
ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς
δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν .

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

"Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'.

Στίχ. Αἶνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον,
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι ἄλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον
τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι ἄλληλούϊα.

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτοῖς·

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι ἄλληλούϊα.

Στίχ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα,
ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι ἄλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, Εἴς ὅν τῆς ἀγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἀγίᾳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Γ'.

**Στίχ. α'. Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον.**

**Ἀπολυτίκιον Ἡχος πλ. α'. Τὸν
συνάναρχον Λόγον.**

Τῆς ἐνθέου ἀγάπης τὸ πῦρ
δεξάμενος, ὑπερβαλλούση ἀσκήσει
ἐδόθης ὅλος Θεῷ καὶ παράκλησις
πολλῶν ἀνθρώπων γέγονας, λόγοις
θείοις νουθετῶν, προσευχαῖς

Θαυματουργῶν, Παῖσιε Θεοφόρε· καὶ νῦν
πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ παντὸς τοῦ
κόσμου, "Οσιε.

Στίχ. β'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ
θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.
Ἀπολυτίκιον Ἡχος πλ. α'. Τὸν
συνάναρχον Λόγον.

Τῆς ἐνθέου ἀγάπης τὸ πῦρ
δεξάμενος, ὑπερβαλλούσῃ ἀσκήσει
ἐδόθης ὅλος Θεῷ καὶ παράκλησις
πολλῶν ἀνθρώπων γέγονας, λόγοις
θείοις νουθετῶν, προσευχαῖς

Θαυματουργῶν, Παῖσιε Θεοφόρε· καὶ νῦν
πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ παντὸς τοῦ
κόσμου, "Οσιε.

Μικρὰ Εἴσοδος.

Είσοδικὸν Ἡχος β'
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσω-
μεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν
Ἄγιοις θαυμαστός,.....ψάλλοντάς σοι
Ἄλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος πλ. α'. Τὸν
συνάναρχον Λόγον.

Τῆς ἐνθέου ἀγάπης τὸ πῦρ
δεξάμενος, ὑπερβαλλούσῃ ἀσκήσει
ἐδόθης ὅλος Θεῷ καὶ παράκλησις
πολλῶν ἀνθρώπων γέγονας, λόγοις
θείοις νουθετῶν, προσευχαῖς

θαυματουργῶν, Παῖσιε θεοφόρε· καὶ νῦν
πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ παντὸς τοῦ
κόσμου, "Οσιε.

Ἐτερον Ἀπολυτίκιον Ἡχος α'.

Τῶν Φαράσων τὸν γόνον, καὶ τοῦ
Ἀθωνος κλέισμα, καὶ τῶν ἀπ' αἰῶνος
μιμητὴν καὶ ἴσότιμον, Παῖσιον τιμήσωμεν
πιστοί, τὸ σκεῦος χαρισμάτων τὸ μεστόν,
ώς φυλάσσοντα ἐκ πάντων τῶν λυπηρῶν,
τοὺς πίστει ἀνακράζοντας, δόξα τῷ
δεδωκότι σοι ἴσχύν, δόξα τῷ σὲ
θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ
σοῦ, πᾶσιν ἱάματα.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος δ'.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν,
στεφάνους ἔκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἴσχύν σου, τοὺς
τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ
ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ
Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Ἡχος πλ.δ' Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ἄγγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς πολιτευσάμενος
καὶ δι' ἀγάπης λάμψας, ὅσιε Παῖσιε,
μοναζόντων μέγα στήριγμα ἀνεδείχθης,
τῶν πιστῶν χειραγωγὸς πρὸς βίον ἄγιον,
οἰκουμένης δὲ ἐντρύφημα γλυκύτατον·
διὸ κράζομεν· Χαίροις, Πάτερ παγκόσμιε.

ή

Κοντάκιον Ἡχος β' Αὔτόμελον.

**Προστασία τῶν Χριστιανῶν
άκαταισχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν
άμετάθετε. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν
δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς
ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν
πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς
πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἵκεσίαν, ἡ
προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν
τιμώντων σε.**

Διάκονος.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

**Ο Θεὸς ὁ Ἄγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπό^{την}
τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπό τῶν
Χερουβεὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ^{την}
πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὅντος εἰς τὸ
εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
όμοιῶσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
δόξης τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
τὴν ὄφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,**

πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
άμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
όσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὔαρεστησάντων.

**“Οτι ἄγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Τρισάγιον Ἄποστόλου.

**‘Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Άμην.**

‘Αγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

**‘Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ἡχος βαρύς.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ καὶ

ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Στίχ. Ὅσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ
αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

**Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 5:22-26; 6:1-2.**

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν
ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία,
χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης,
ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι
νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα
ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς
ἐπιθυμίαις. Εἴ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι
καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι,
ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις
φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ
προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι
παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ
καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι
πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ
πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη
βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε
τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Άλληλούϊα τῆς ἡμέρας, Ἡχος α'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν
Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει
σφόδρα.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου

Εύαγγελίου.
Είρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ **Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου**

...

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. (6,
17-23).**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὅχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἵ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὄχλοιύμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὅχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ’ αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἵστο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε·**Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.** Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. **Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἔστε ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσω-** σιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἔνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χάρητε ἐν

έκείνη τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἴδοὺ
γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ
οὐρανῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴπωμεν πάντες ἔξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἔξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ύγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν

άμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν

προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὔχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἀγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποίησον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἰκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ίκάνωσον
ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἅγιου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἔλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

**"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δῷης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ συνέσεως
πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς πάντοτε, μετὰ
φόβου καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοι,
ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν
ἀγίων σου μυστηρίων, καὶ τῆς
ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιωθῆναι.
"Οπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμην.

**Οι τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ῦμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.**

Ως τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι.

Η Είσοδος των Τιμίων Δώρων.

**Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξειν. Ἄλληλούϊα.
Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.**

**Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.**

**Ὑπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά
τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὄδοις εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
τοῦ Ἅγίου. Εύδόκησον δή, Κύριε, τοῦ
γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἀγίων σου
Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
προσεγγίζοντας τῷ ἀγίῳ σου
Θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλέους
σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
Θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων, ἥν προσδεξάμενος εἰς τὸ
ἄγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
Θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εὐωδίας,
ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
Ἄγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
Θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὄλοκαρπώσεις,
Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας,
Σαμουὴλ τὰς εἱρηνικάς. Ως προσεδέξω ἐκ
τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν

ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὔρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

**Διά τῶν οίκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἴ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**+ Εἰρήνη πᾶσι.
 Καὶ τῷ πνεύματί σου.
 Ἀγαπήσωμεν ἄλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
 ὁμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, Τριάδα
 ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ή

**Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
 στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
 ρύστης μου.**

Τὰς Θύρας, τὰς Θύρας. Ἐν σοφίᾳ

πρόσχωμεν.

- Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἅγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

- Εἰς Μίαν, Ἄγιαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰώνος.
 - Ἀμήν.

**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἄγιαν ἀναφοράν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.**

”Ελεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

**Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ Ἅγίου Πνεύματος εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.**

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

”Ανω σχῶμεν τὰς καρδίας.

”Έχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

”Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

**Τὸν ἐπινίκιον ὑμνον ἄδοντα, βοῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,**

**”Άγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εύλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι
Κυρίου. Ωσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μού ἔστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἔστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
όσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἀρτὸν τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
Θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς
δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν

κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὔλογοῦμεν, σοὶ
εὔχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου,
ὸ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως.

Ἄξιόν ἔστιν ως ἀληθῶς, μακαρίζειν σε
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

**Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
όρθιοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.**

**Καὶ ὅν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.**

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἅγιας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὀρθοδόξων, τῶν ὄρθιοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,

Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
 σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
 συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
 ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
 ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τοῦ
 Ἅγιου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
 προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
 τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
 Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ
 Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς
 τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου
 θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
 χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
 τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὔκρατους
 καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
 ὅμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς
 καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
 στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
 σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἑκκλησιῶν,
 σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἔθνῶν, τὰς
 τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
 κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἅγιου σου
 Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
 τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ
 υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
 εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
 ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
 ἀπέδωκας ἡμῖν.
Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,

**τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἄγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

“Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εὔωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ ἄγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος
αἱτησάμενοι, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε

Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ

ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
 τῶν εὔεργεσιῶν σου, ᾧν ἐποίησας, καὶ
 ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σύ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
 προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
 καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
 σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
 ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
 καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
 ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
 ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἀγίῳ
 Σώματι καὶ Αἷματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
 ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
 Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
 ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἅγιου σου
 Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν
 φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
 Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆς καὶ
 σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
 μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
 ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
 ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἀγιασμάτων
 σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς
 ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ
 φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ σου,
 ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν
 Ἅγιων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ᾧν ἡτοίμασας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμῶν
ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα
ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ἀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.**

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**+ Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.**

**Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ύποκεκλικότας σοι τὰς ἐαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,**

όχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἄγιου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὔλογητὸς εἴ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ¹
συγκαθήμενος καὶ ὅδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾳ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**·Ο Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. (3).**

Πρόσχωμεν.

Τὰ Ἀγια τοῖς Ἀγίοις.

**Εἶς ἄγιος, εἶς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

Κοινωνικὸν.

**Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος.
Ἄλληλούια.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ __
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Ἀμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ῆχος β'.

**Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν
ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εἰς ἄφεσιν αμαρτιών
καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.**

**Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν
Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν**

τήν δικαιοσύνην Σου. Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστός ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἴκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὄσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (**τοῦ ἀγίου**
τοῦ Ναοῦ) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (**τοῦ**
Ἄγιου τῆς ἡμέρας,) καὶ πάντων τῶν
Ἄγιων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

Δι' εὔχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Αμήν.